

да ги любиме отъ все сердце, какъ-то и они са любили нась. И защо-то всичко-то имъ желаніе има предметъ благополучіе-то на чада-та, за то чада-та треба да показуватъ совершенно покореніе, защо-то щото говорять за нихното добро.

Ради попеченія-та на родители-те за Васъ, треба да ги возмездявате съ приспіденіе-то си съ тѣхъ. Струвайте да познаватъ, че послушаніе-то Вы происходжа отъ любовь, а не отъ должностъ. Родители-те, чада мои! желајатъ ваше-то благо-
стіе: Возможно е да сбаркагъ и нѣкои, возможно е да са удивителни. Но понеже сыновна-та любовь не созира таковы погрѣшки, треба да ги любите, и да сте возблагодарии за тиа нихны не-
правды: ако нѣкогда имать омысль че сте учинили нещо зло това ако и да е безъ правда терпѣ-
те безъ да отговарете когда Вы изобличаватъ и
судять, ако и да сте неповинни сердце-то Вы го
извѣствова, това е доволно за васъ.

Треба да сожалиме онова дѣте, кое-то е раз-
галено и потомъ развратено, и кое-то родители-те
му не рачиха да го поправятъ, или да го накажатъ
и поучатъ въ малый му возрастъ. Любете, чада
мои! жестокость-та на ваши-те родители; защо,
то когда порастете ще имъ сте умрасти за си-
сходителство-то Вы. Очи-те на ваши-те родители
показуватъ должностите Вы; отъ погледа имъ по-
знавате како треба да ся обхождате отъ тиа ис-